

izmir

DOĞAL YAŞAM PARKI
İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

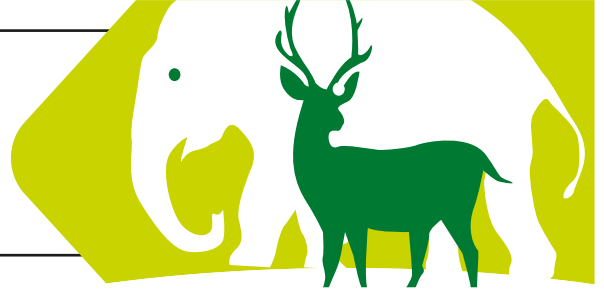
İZMİR
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

www.izmir.bel.tr

Doğal Yaşam Parkı'nın yeni sakinlerinden Duman

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ DOĞAL YAŞAM PARKI ücretsiz yayındır. Yaz Dönemi / 2012

HABERLER

EAZA (Avrupa Hayvanat Bahçeleri ve Akvaryumları Birliği) GÜNEYDOĞU ASYA KAMPANYASI

EAZA • IUCN/SSC

Dünyanın en büyük kıtası konumunda olan Asya kıtası 4 bölgeye ayrılmaktadır. Bu bölgelerden Güney ve Güneydoğu Asya bol yağış alan Muson iklimine sahiptir. Bu nedenle; Sumatra Kaplanı, Asya Fili, Orangutan gibi dünyanın en iyi tanınan ve sevilen türlerine ev sahipliği yapan, biyolojik çeşitliliği en yüksek bölgelerden biridir.

Yapılan araştırmalar 3196 türden %28'inin yok olduğunu ve bitki örtüsünden, tatlı suda yaşayan on bacaklı türlerine kadar canlı kayıp oranının %73'le yaklaştığını göstermektedir.

Saola(Pseudoryx nghetinhensis) / Vietnam

EAZA, Uluslararası Doğayı Koruma Birliği'nin(IUCN) Türlerin Hayatta Kalmasına Dair Komisyonu(SSC) Asya'da bulunan büyük hayvanların en belirgin yaşam tehditlerinin, ticaret odaklı yasadışı avcılık ve habitat kaybı olarak belirlemiştir.

Doğal ortamları bu hızla yok olursa, dünyada başka hiçbir yerde bulunmayan, Gü-

ney doğu Asya'daki türlerin beşte birinin bu yüzyılın sonuna kadar soyunun tükeneceğini göstermektedir.

IUCN/SSC Güneydoğu Asya'da yaşayan 1 kilogramın üzerindeki hayvanların hızla azaldığını ve acil bir eylem planı olmaksızın sonsuza dek yok olacaklarını tespit etmiştir. EAZA-IUCN/SSC, Güneydoğu Asya kampanyası gezegenimizdeki yaşamın bu şaşırtıcı çeşitliliğinin korunması projelerine yönelik kampanya başlatmıştır.

Western hoolock gibbon(Hoolock hoolock) / Myanmar

Bu kampanya, farklı habitatlarda yaşayan bazı türleri hedefleyen ve onların da bir geleceğe sahip olması için yapılan çalışmaları kapsamaktadır. Güneydoğu Asya proje bölgelerine ayrılmış ve bu bölgelerde hedef türler belirlenmiştir. Hedef tür doğal ortamında korunurken aynı zamanda bu bölgelerde yaşayan diğer türlerin de korunması sağlanmaktadır.

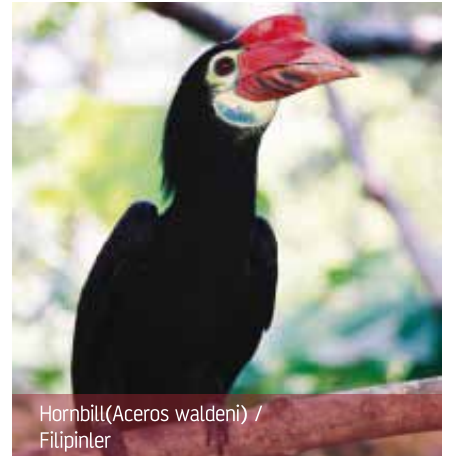

Sumatra Gergedani(Dicerorhinus sumatrensis) / Endonezya

Mekong yayın balığı(Pangasianodon gigas) / Tayland

İzmir Doğal Yaşam Parkı, her çalışmasında doğa korumacı tavrını, bu kampanyayı destekleyerek sürdürmektedir. Bu kampanya kapsamında, halkı bilinçlendirmek için eğitim faaliyetleri düzenlemektedir. Parkımız bünyesinde, Asya'ya özgü Bengal Kaplanı, Asya fili, Edward sülünü gibi nesli tehlikede olan türleri barındırmaktadır.

Hornbill(Aceros waldeni) / Filipinler

Kampanyadaki bazı hedef türler ve bölgeleri:

- Pseudoryx nghetinhensis(Saola) / Vietnam
- Western hoolock gibbon(Hoolock hoolock) / Myanmar
- Mekong yayın balığı(Pangasianodon gigas) / Tayland
- Sumatra Gergedani(Dicerorhinus sumatrensis) / Endonezya
- Hornbill (Aceros waldeni) / Filipinler

“Doğal Yaşamdan Kareler”

Birinci: **Seyhan TÜREMEN** (İzmir)
(Birincilik ödülü: 1 adet dijital fotoğraf makinesi)

İkinci: **Oğuz HEKİM** (İzmir)
(İkincilik ödülü: 1 adet bisiklet)

Üçüncü: **Seçkin YENİCİ** (Aydın)
(Üçüncülük ödülü: 1 adet dijital fotoğraf makinesi)

Mansiyon: **Seyhan TÜREMEN** (İzmir)
(Mansiyon ödülü: 1 adet dijital fotoğraf çerçevesi)

Fotoğraf yarışması sonuçlandı

İzmir Büyükşehir Belediyesi Doğal Yaşam Parkı Müdürlüğü tarafından Doğal Yaşam Parkı'nda barınan 120'den fazla türde, 1200'ü aşkın hayvanı genç nesillere tanıtmak ve fotoğrafçılığın gelişmesine katkı sağlamak amacıyla 30.11.2011 - 20.03.2012 tarihleri arasında “**Doğal Yaşamdan Kareler**” konulu fotoğraf yarışması düzenlendi. Yarışmaya 147 kişi 700'ü aşkın fotoğrafla başvuruda bulundu.

Lütfü DAĞTAŞ, Yrd.Doç.Dr Gökhan BİRİNCİ, Yrd.Doç.Dr. Şebnem SOYGÜDER, Yrd.Doç.Dr. Yüksel BATUR ve Veteriner Hekim Hakan ÖZTÜRK'ten oluşan seçici kurul saatler süren incelemenin ardından sergilenmeye değer fotoğraflar ile 1. 2. 3. ve mansiyon ödülleri almaya değer olan ilk 4 fotoğrafı belirledi.

KUŞLAR

MANDARİN (Aix galericulata)

Erkek ve dişi arasında oldukça belirgin tüy rengi farklılıkları vardır. Erkekler göz alıcı ve çeşitli renkleriyle oldukça dikkat çekiciyken, dişiler oldukça sıradan tüylere sahiptirler. Yetişkin erkekler çizgili ve rahatça tanınabilen kuşlardır. Yüzü, yanakları ve gagası kırmızımsıdır. Göğsü iki dikey beyaz şeritle bölünmüş mordur. Dişilerin göz etrafında ve gözlerinin arkasından sırta kadar uzanan beyaz şeritleri vardır ve yanları da beyaz çizgildir.

Çok iyi uçarlar. Yuvaları su yakınındaki ağaç oyuklarına yaparlar. Yumurtadan çıktıklarından kısa süre sonra anneleri yere doğru uçarak yavruları oyuktan çıkmaları için kandırır. Mandarin ördekleri karada yürüyerek ya da su içinde, genellikle şafak vakitlerinde beslenirler. Gün içinde yerde oturur ya da ağaçlarda tüneler. Yumurta yemi dışında, buğday, mısır gibi tohumlar ve bolca yeşillik ile beslenirler.

SUNA (Tadorna tadorna)

Erişkinlerin baş ve boynları koyu yeşildir. Bunun altında geniş kırmızımsı bir kuşak bulunur ki bu kuşak, sırtın ön kısmı ile göğsün ön kısmını birbirine bağlar. Erkeklerde kuluçka dönemi gaga dibinde kırmızı bir çıkıntı (hörgüç) bulunur ve bu hörgüç erkeği görünüş bakımından dişiden ayırır. Kaza benzeyen büyük ördeklerdir.

Yuvalarını tavşan yuvalarına, ağaç oyuklarına, ot yığınlarının arasına yaparlar. Bir yuvayı 6 yıl üst üste kullanabilirler. Yumurtaları krem beyaz renklidir. Suda yaşayan böcekler, omurgasızlar, su bitkileri, küçük balıklarla beslenirler. Dalıcı ördeklerden değildirler. Doğal Yaşam Parkı'nda yumurta yemi, buğday, mısır ve yeşillik ile beslenmektedir.

KIZIL ŞAHİN (Buteo rufinus)

Bozkırlar, açık ve sulak alanlar yaşam alanlarıdır. Türkiye'de özellikle Marmara Bölgesi'nde sık sık görülür. Göç mevsimlerinde sürüler halinde izlenebilirler. Özellikle bahar aylarında ormanlık alanlarda yavrusu ile gezen çiftleri izlemek doğa tutkunları için oldukça keyif vericidir.

Orta boylu ve geniş kanatlı bir yırtıcıdır. Kanat teleklerindeki siyah çerçeve ve kırmızı rengiyle kolayca tanınır. Alacalı, açık

renkleri, uçarken veya tüneme halinde rahatça ayırt edilebilir. Bu kadar sık görülmesinin nedeni, avladığı hayvanların çeşitliliği (Sürüngenler, küçük ve orta boydaki kuşlar, ufak memeliler) ve kendisi ile rekabet edecek başka yırtıcıların (Kartal gibi) azlığıdır. Avını genellikle uçuşta arar ve görür görmez kanatlarını kısıp dalışa geçer. Tüm gündüz yırtıcıları gibi tek eşlidir. Yılda sadece bir kez kuluçka yaparlar.

KIZIL AKBABA (Gyps fulvus)

Kuzey Afrika'dan Güneydoğu Avrupa'ya ve Türkistan'a kadar yayılış gösterirler. Ağaçsız dik kayalıklar ve yüksek dağlar habitatını oluşturur. Akbabalar 4 yılda eşeyssel olgunluğa erişir. Genellikle tek yumurta yumurtlarlar. Kuluçka süresi 48-50 gündür. Kafaları vücuda göre küçüktür.

Boyun ince hav tüylerle örtülü, ensede beyaz yün gibi tüyler-

den yakalıktır. Kuyruk kısa kesilmiş gibi köşelidir. Kanatlarını "V" oluşturacak şekilde hafif yukarı kaldırarak süzülür. Kayalıklara yuva yaparlar. Isı akımına bağlı süzülme uçuşu yaptıkları için uçurumları olan yüksek yerleri seçerler. Koloniler halinde yaşarlar. Zekaları çok gelişmiştir. Leş yemeleri bakımından yararlı kuşlardır.

BENGAL KAPLANI

(*Panthera tigris*)

COĞRAFİ DAĞILIMI

Bengal kaplanları Sibirya'nın güney-doğusu Hindistan'dan Himalayalar'a kadar çöller dışında tüm bölgelerde yaşarlar.

YAŞAMA ALANLARI

Kaplanlar oldukça geniş bir habitat çeşitliğinde yaşarlar. Ilıman bölgeler, ormanlık alanlar, ova otlak, tundra ormanları, bataklıklar gibi farklı habitatlarda yaşayabilirler. Kaplanlar, -40° santigrat gibi düşük sıcaklıkların olduğu alanlarından, sıcak nemli bölgelere kadar geniş iklim çeşitliliğinde yaşayabilmektedirler. Yaşam süreleri doğada 8-10 yıl, hayvanat bahçelerinde ise 18-20 yıla çıkabilmektedir.

KORUNMA DURUMU

Kaplan alt türlerinden Hazar, Bali, Java kaplanlarının soyu tükenmiş, Sibirya, Güney Çin ve Sumatra kaplanları kritik tehlike altında, Bengal ve Çinhindi kaplanları ise tehlike altındadır. Bu büyük yırtıcıların avcıları ise maalesef insanoğludur.

ÜREME ve YAVRU BAKIMI

Erkek kaplanlar 4-5 yaş, dişiler ise 3-4 yaş civarında eşeyssel olgunluğa ulaşır. Ortalama gebelik süresi 103 gündür. Yavrular yaklaşık 6 aylıkken sütten kesilir ve katı gıdalar ile beslenmeye başlar. Yavru bireyler yaklaşık 2-3 yaşına kadar anne ile beraberdir.

BESLENME

Doğada genellikle çift toynaklıları avlayarak beslenirler. Daha çok gece avlanmayı tercih ederler. Bunun dışında kuşlar, sürüngenler ve balıklar ile beslendikleri görülmüştür.

Doğal Yaşam Parkı'nda haftanın üç günü her bir kaplanın enerji ihtiyacına göre ayarlanmış, günlük 3-4 kg arasında kemikli kırmızı et(sığır eti), yine haftanın üç günü, günlük 3-3,5 kg kadar beyaz et(tavuk eti) ile beslenmektedirler. Sindirim sistemlerinin dinlenmesi için haftanın bir günü aç bırakılmaktadırlar. Toplam haftalık üç kaplanımızın yediği kırmızı et 27-36 kg, beyaz et ise 27-31 kg arasındadır.

Doğal Yaşam Parkı'nda 2 erkek, 1 dişi olmak üzere üç adet kaplan barındırılmaktadır. Erkeklerden **Oscar** 2006 doğumlu, 2009 yılında, Avrasya Sirki tarafından Doğal Yaşam Parkı'na verildi. Sirkte bulunmasından kaynaklı olsa gerek, Luna ve İmbat'a göre daha oyuncu bir yapıya sahip fakat onlar kadar gölette yüzmeyi sevmiyor. Daha çok inin üzerinde yatmayı tercih ediyor.

Luna ve İmbat 2003 doğumlu, yaklaşık 4 aylık iken Kahraman Maraş'tan getirildiler. Alan içinde oyun oynamayı, sıcak havalarda havuzda yüzmeyi ya da ağaçların gölgesinde yatmayı tercih ediyorlar.

BOZ AYILAR (*Ursus arctos*)

Günümüzde dünya üzerinde 8 ana tür ve pek çok alttürde ayı varlığını sürdürüyor. Karnivor yani etçil takımında yer almalarına karşın çoğu ayı türü hem etçil hem de otçul beslenirler. Sadece kutup ayıları yaşadığı ortamın da gereği olarak sadece etle beslenir. Ancak tüm ayıların bal yemekten hoşlandığı da bir gerçektir. Ayıların diğer ortak özellikleri tıpkı insanlarda olduğu gibi topukları yere değecek şekilde ayak tabanlarını yere basarak yürümeleri ile kış mevsimi öncesinde bolca beslenmeleri ve yağ depolamalarıdır. Ayıların çoğu iyi tırmanıcı ve iyi yüzücüdür. Pek çok ayı türünde kış uykusu daha doğru bir ifadeyle “kış dinlenmesi” görülür. Örneğin

boz ayılar kış dinlenmesinde, yuvalarına çekilerek derin ve sakin bir uykuya dalırlar. Bu esnada metabolizmaları her zamankinden farklı çalışır. Hayvan vücuduna depo ettiği yağları kullanırken; zaman zaman yuvasına depo ettiği diğer besinleri de tüketir.

Boz ayılar ormanların en büyük ve iri cüseli hayvanı olmalarına karşın normal şartlarda çok ürkektirler. İnsanlarla karşı karşıya gelmekten çekinirler.

Genelde çiftleşme dönemi dışında yalnız gezerler. Dişiler Mayıs – Haziran ayları arasında çiftleşmelerine karşın hemen gebe kalmazlar. Buna “geciktirilmiş üreme döngüsü” denir. 6 ila 9 ay süren gebelik

sürecinde erkeklerden ayrılırlar. Erkek ayıların dişiyle yeniden çiftleşmek amacıyla yavruları öldürebildikleri bilinmektedir. Bu nedenle yavrular doğduğunda büyük olasılıkla babalarıyla hiç karşılaşmazlar. Ocak – Şubat aylarında doğan yavrular yaklaşık 500g ağırlığındadırlar. Gözleri kapalı, tüysüz ve savunmasız olan yavru-lara uzunca bir süre anneleri bakar. Yaklaşık 2,5 ay sadece anne sütü ile beslenirler.

Ayıların ömürleri doğada 20 ila 40 yıl arasındadır. Hayvanat bahçelerinde iyi bakıldıkları taktirde 50 yaşına kadar yaşayabilirler.

İzmir Doğal Yaşam Parkı'nda doğala en yakın koşulların oluşturulduğu 3550 m² barınakta 6 adet boz ayı (*Ursus arctos*) yaşamaktadır.

En yaşlı ayımız olan **Cansu** 1998 yılında Fuar Hayvanat Bahçesi'nde doğdu. 2002 yılında **Tony** ve **Winy** isimlerinde iki ayı daha dünyaya geldi. Bu üç ayı 2008 yılında İzmir Doğal Yaşam Parkı'na taşındılar. 2011 yılı mayısında İzmir Doğal Yaşam

Parkı'na bir çift boz ayı daha getirildi. Bunlardan **Marko** isimli erkek ayı şu an 2,5 ve dişi ayı **Duygu** ise 5,5 yaşında. 2012 yılının Ocak ayında ise İzmir Doğal Yaşam Parkı'nda ilk kez bir ayı yavrusu dünyaya geldi. Marko ve Duygu'nun yavrusuna yapılan anket sonunda **Duman** ismi verildi. İzmir Doğal Yaşam Parkı'nda ayılar daha çok meyve – sebze ağırlıklı beslenmektedir. Çerez ve bal da tüketen boz ayılara

beyaz et ve kırmızı et de verilmektedir. Ayrıca barınaklarında daha hoş vakit geçirmeleri için davranış zenginleştirme çalışmaları yapılmaktadır. Bazen yiyecekler buz kalıpları içerisinde verilirken bazen ağaç dalları arasına asılmaktadır. Bu ve benzeri çalışmalarla hayvanların doğadaki gibi daha aktif davranışları sağlanmaktadır.

VAŞAK (*Lynx lynx*)

Ortalama yaşam süresi doğada 13-15 yıl, hayvanat bahçelerinde 24 yıla kadardır. Hamilelik süresi yaklaşık 66 gündür, 2-3 yavru doğurur ve bunları bir mağaranın içinde beslerler. Yavrular bir dahaki ilkbaharda annelerinden ayrılırlar. Vaşak yavrularında ölüm oranı yüksektir. Yavruların %50'ye yakını 1 yaşına gelmeden ölürlür. Şubat-Nisan ayları arasında çiftleşme dönemlerinde gündüzleri görülme olasılığı daha fazladır.

Vaşak son yıllara kadar Türkiye'de Bolu, Kars, Erzurum, Sivas, Artvin ve Rize'de gözlemlenmiştir. 2010 yazında Düzlerçamı Yaban Hayatı Geliştirme Sahasında yürütülen karakulak çalışması sırasında biyolog Batur Avgan bir vaşağı görüntülemeyi başarmıştır. Bu sayede Dünyada ilk defa karakulak ve vaşakların aynı ekosistemi kullanabileceklerini de kanıtlamıştır. Bu çalışma sonucunda bugün, karakulak-Vaşak ortak ekosistemine Güneydoğu Anadolu'nun yanında Antalya/Doğu Toroslar da eklenmiştir.

KORUMA

CITES Ek II Dahil ve Bern Sözleşmesi kapsamında korunmaktadır.

Yasadışı avcılık ve habitat kaybı nedeniyle türü tehdit altındadır. Örneğin, Almanya'da en son vaşak 1846'da vurulmuştur. Bu gelişmenin sonucunda 1960 yılına kadar Batı Avrupa'da vaşak tamamen yok edilmiştir. Avrupa'da bu yok oluşun iki ana nedeni vardır, birincisi diğer av hayvanları avlandıkları için, ikincisi de görkemli kürkleri nedeni ile avcılar tarafından adeta yok edecek şekilde katletmişlerdir.

Bayağı vaşak dünya genelinde tehlike altında değildir ama yöresel olarak tükenmek üzere olduğu ülkeler vardır. Avrupa'da vaşak avı tamamen yasaklanmıştır ve bayağı vaşak türü birçok doğa koruma organizasyonları tarafından korunmaktadır. Türün en büyük sorunu yasa dışı ve bilinçsiz avlanmadır. Yasa dışı avcılık yüzünden özellikle Balkanlar'da ve Türkiye'de sayıları üzücü derecede azalmıştır.

BESLENME

Her bir vaşak haftanın 4 günü 1 kg kırmızı et (sığırcı eti), haftanın 2 günü ise 1 kg tavuk ile beslenmektedir. Sindirim sistemlerinin dinlenmesi için ise haftanın bir günü aç bırakılmaktadırlar.

Doğal Yaşam Parkı'nda 2 adet erkek vaşak türler arasına katılmıştır. Mars ve Marduk. Her ikisi de 2009 doğumlu. Onlar için yapılan, doğal habitatlarına uygun barınaklarında, mayıs ayından beri günlerini dinlenerek geçiriyorlar.

PAPAĞAN BARINAĞI

Papağangiller 340'tan fazla kuş türünü barındıran büyük bir ailedir. Büyük çoğunluğu Orta ve Güney Amerika (neo tropiklerde) ve Avustralya'da yaşar. Güney ve Güneydoğu Asya, Afrika ve Okyanusya'da daha az tür bulunur.

Papağanların sesleri taklit etme yetenekleri vardır. Makav ve kakadular daha yüksek sese sahipken, loriketler, muhabbet kuşları daha sessizdirler.

Papağanlar, sayıları binleri bulan sürüler halinde yaşayan, sosyal hayvanlardır. Sürüdeki ilişkiler yaş, deneyim, aile ilişkileri temelinde oluşan bir hiyerarşinin yansımasıdır.

İzmir Doğal Yaşam Parkı'nda barınan papağanlar için, 600 metre karelik üstü tellerle kaplı alan yapılmıştır. Mevcut alan 2012 yılı içerisinde barınak içine şelale yapılarak, bitki çeşitliliği artırılarak papağanlar için şartlar daha da elverişli hale getirilmiştir.

Bu barınakta Afrika Gri Papağanı, Sultan ve Amazon papağanları gibi değişik papağan türlerini bir arada görmek mümkündür. Barınak içerisinde, Sülfür İbikli Kakadulardan Yakup ve Babiş cana yakın, konuşmayı seven papağanlarımızdır.

Papağanlarımızın Beslenmesi:

Papağanlarımızın beslenmesinde karışık kuş yemi, tahıllar, karışık meyve sebze, çerez karışımı, haftanın bir günü haşlanmış yumurta, haftanın bir günü tuzsuz peynir, çimlendirilmiş tohumlar kullanılmaktadır. Verilen yiyecek miktarları papağanların türlerine göre hesaplanmaktadır.

Bovidae ailesi ve antilopinae alt ailesine mensup olan ceylanlar (gazella subgutturosa) Kuzey Afrika, Filistin, İsrail, Arabistan, İran, Türkistan, Doğu Çin'e kadar yayılış gösterir.

CEYLAN (*Gazella subgutturosa*)

Az engebeli yarı çöl ve çöl stepleri, kumlu tepelikli, seyrek ağaçlı yerler habitatlarını oluşturur. Vadi tabanlarından ve nehir kenarlarından hoşlanmazlar. Daha çok çöllerin kenarlarında ve steplerde yaşarlar. Yaşam süresi 12-18 yıl arasındadır. Zarif yapılı, ince bacaklı, güzel iri gözlü 10-25 kg ağırlıkta olan hayvanlardır. Erkekler boynuzludur. Boynuzlar önce yukarı sonra içeri geriye doğru kıvrıktır. Parlak siyah renkli boğumludur. Boynuzlar 25-43 cm kadardır. Dişiler boynuzsuzdur.

Post rengi açık kiremit kahverenginden koyu krem sarısına kadar değişir. Boynunlarının altı, göğüsleri, karınlarının altı, bacaklarının içi ve arka bacaklarının kuyruğa kadar olan kısmı beyaz renktedir. Alınları ve gözlerinin arkası açık renklidir.

Dişiler dokuz ayda erkekler 18 ayda eşeyssel olgunluğa ulaşır. Eylül ve Ekim ayları uygun üreme dönemidir. Gebelik

süresi 200-210 gün kadardır. Nisan mayıs aylarında doğumlar gerçekleşir. Genellikle ikiz yavru dünyaya getirirler. Yavrular 4-5 aydan sonra sütten kesilir. Gündüzcül hayvanlardır. Daima sürüler halinde dolaşırlar. Küçük sürüler; bir yaşındaki erkekler, dişiler ve yavru-lardan oluşur.

Çiftleşme zamanına kadar dişiler yavrular ve genç erkekler ayrı, yaşlı erkekler ayrı sürüler oluştururlar. Öğlen sıcağında gölgeli yamaçlarda, kaya ve ağaç gölgelerinde yatarlar. Sabah erken saatlerde ve akşam üstleri aktiftirler.

Çeşitli otlar, yüzeysel kökler, yumrular ile beslenirler. Her gün kendi ağırlıklarının % 30'u kadar yeşil bitki, ot ve yaprak tüketirler. İhtiyaçları olan nemin çoğunu da bu besinlerden sağlarlar. Susuzluğa dayanıklıdırlar. Parkımızda pellet yem, yonca, meyve sebze ve ağaç dalı ve yaprakları ile beslenmektedirler.

F u a r

Hayvanat Bahçesine ilk Ağustos 1997 tarihinde Urfa Ceylanpınar Üretim İstasyonundan getirildiler. Yıllar içerisinde Urfa Ceylanpınar Üretim İstasyonu'ndan gen çeşitliliğini arttırmak için ceylan alınmaya devam edildi. 2010 yılında Yaşar Holding'in hibe ettiği ceylanlar ile sürü genişledi. Şu anda 86 adet (33 adedi yavru) ceylanımız İzmir Doğal Yaşam Parkı içerisinde 64 m² kapalı barınak, 3900 m² açık alan içerisinde barınmaktadır. 2012 yılında 33 adet ceylan yavrumuz doğdu. O ürkek, narin, şirin yavrucuklar tüm ziyaretçilerimizin ve bizim gözbebeğimiz oldu. Büyüme süreçlerini izlemek, anneleriyle olan bağlılıklarını, annelerinin koruma içgüdüsünü gözlemlemek, hepimizin doğaya ve hayvanlara olan sevgimizi ve bağlılığımızı pekiştirdi.

Siz de minik yaramazları gelip görmek istemez misiniz?

Hayvanlarla İlgili İlginç Bilgiler

ZÜRAFA

- * Burun deliklerini istedikleri zaman kapatabilirler.
- * Zürafanın pek uzun olan boynunda diğer memelilerde olduğu gibi 7 omur bulunur. Örneğin, küçük bir fare ile zürafanın boyun omur sayısı aynıdır. Fakat zürafanın boyun omur kemikleri daha uzundur.
- * Boynunun uzunluğuna rağmen saatte 50 km hız yapabilecek kadar çeviktir.
- * Ayakta da uyuyabilirler.
- * Fazla su içmez, su içmeden 1 ay kadar dayanabilir.
- * Dilleri 35 cm kadardır ve ses telleri yoktur.

MAVİ TİLKİ

- * Mavi tilki avlanırken buzun 1,5 m altından gelen sesleri duyabilir ve buzu kırarak avına ulaşabilir.
- * Bir leşin varlığını duyarlı burnu sayesinde 50 km uzaklıktan anlayabilir.
- * Araştırmalar -50°C'a kadar metabolizma hızında bir değişim olmadığını tespit etmiştir.

* Zürafaların derilerindeki desenler tıpkı insanların parmak izleri gibi birbirinden farklıdır. Desenler doğumdan ölüme kadar aynı kalır fakat renkleri değişir.

ALAGEYİK

- * Diğer geyik türlerinden farklı olarak, hareketsiz cisimleri de algılarlar. Bu nedenle avlanmaları zordur.
- * Sadece erkek bireylerin boynuzları vardır.
- * 6 çeşit seslenme tarzına sahiptir.
- * Alageyikler, 15. yy'da Rodos şövalyeleri tarafından Anadolu'dan alınarak İngiltere ve Hollanda saraylarına götürülmüştür. Önceleri buralarda park hayvanları olarak beslenen alageyikler, daha sonra dünyanın çeşitli yerlerine dağılmışlardır.

SİNCAP

- * Sincaplar uyurken kuyruklarını üzerlerine örterler.
- * Sincapların kuyrukları denge organlarıdır. Kaçarlarken de kuyruklarını havaya dikerler.
- * İnsanlar için oldukça zehirli olan porsukağacı tohumlarını oldukça severek yerler ve zehirinden etkilenmezler.

DEVE

- * Çölde günlerce birşeyler yiyip içmeden yaşayabilirler. Bunun temel nedeni, sırtında taşıdığı büyük hörgüçtür. Bu yapı, sınılanın aksine su değil yağ depolar ve deve susuz kaldığında depolanan yağ suya dönüştürülerek kullanılır.
- * Develer, çöllerdeki aşırı ısı değişimlerine dayanabilirler. Kalın kürkü sayesinde gündüzleri ısıyı depolayarak dondurucu çöl gecelerinde donmaktan korunurlar.
- * Çift katlı uzun kirpikleri, biri saydam olan iki kat göz kapakları, istendiğinde tamamiyle kapanabilen uzun yassı burun delikleriyle, kum ve toz fırtınalarına karşı kendilerini koruyabilirler.

izmir
DOĞAL YAŞAM PARKI

İZMİR
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ

120 türde 1300 yaban hayvanı

1. Gölde Kuşların Otobüsleri Kiosku
2. Su Kuyusu
3. Mithet ve Yer tuncabı
4. Güne domuzu
5. Pelikanlar
6. Afrika Savanı (Zirafeler, Zebra, Suçaygırı, Devekuşu)
7. Tavris kuşları ve kalkanlar
8. Su ve kara kaplumbağası
9. Çocuk hayvanat bahçesi
10. Dövizler
11. Kızıl geveler
12. Koyunlar
13. Çeyizler
14. Alın geveler
15. Yabani keçi
16. Yabani kudu
17. Yabani kudu
18. Yabani kudu
19. Yabani kudu
20. Yabani kudu
21. Yabani kudu
22. Yabani kudu
23. Yabani kudu
24. Yabani kudu
25. Yabani kudu
26. Yabani kudu
27. Yabani kudu
28. Yabani kudu

Karşıyaka İskele'den 777 nolu otobüslerle İzmir Doğal Yaşam Parkı'na ulaşabilirsiniz.

www.izmirdogalysamparki.org.tr

tel: (232) 327 39 00 - 327 30 16

fax: (232) 327 37 87